

PRICHE

Tomia Medvešek

SNNOVI OSTVARENIS 27

Zagrebački glumac - inače strastveni gejmer i košarkaš sa školskog igrališta u Trnskom - koji glumi u čak pet ZKM-ovih predstava, govori o odrastanju uz poznate roditelje, novom samostalnom životu i sreći što je nakon srednje Elektrotehničke škole ipak upisao Akademiju dramske umjetnosti

*tekst DORA IVANOVIĆ
fotografije RAJNA RAGUŽ
stilistica SLADANA DIVJAK
Snimljeno u Galeriji Kranjčar*

KOŠULJA-JAKNA DIESEL, FASHION&FRIENDS, MAJICA ZARA

PRICE

Bio sam okružen hipertalentiranim ljudima koji grizu, ja nisam bio takav. Stekao sam dojam da je gluma jako uzvišeno zanimanje kojem nisam dorastao

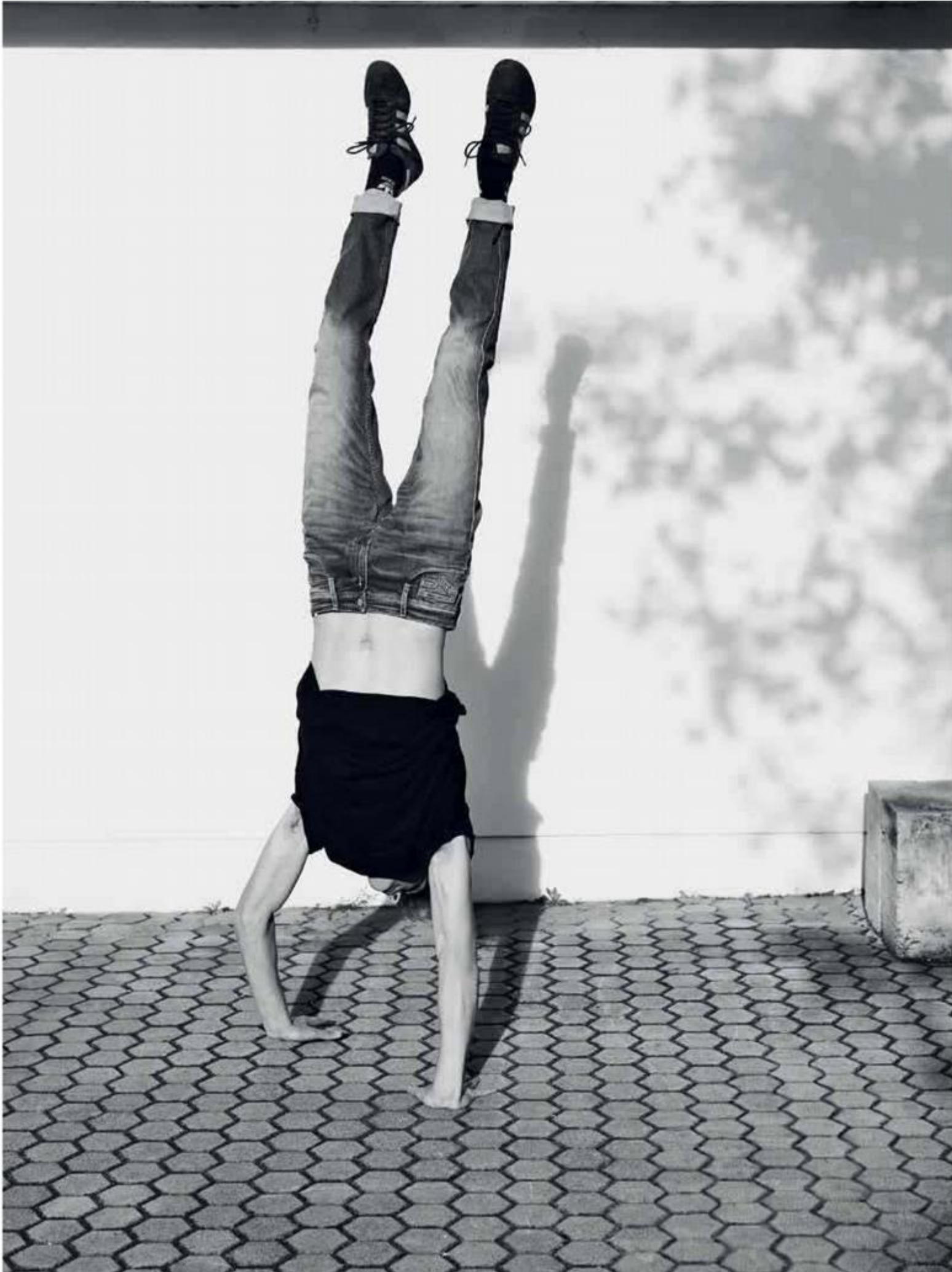

Uvijek smetnem s uma koliko brzo svuda dođem biciklom - kaže glumac Toma Medvešek (27) koji je na naš dogovor stigao 20 minuta prije vremena. Osunčane kože, sa zlatnim pramenovima u kosi i pun energije, djeluje kao da se upravo vratio s nekog dugog ljetnog odmora - što je sasvim suprotno od stvarnog stanja stvari. Član ansambla ZKM-a - u kojem je, kako kaže, želio biti od trenutka kad je upisao Akademiju dramske umjetnosti - ondje glumi u pet predstava, a snimanje za Gloriju odradio je netom prije nego što se popeo na scenu

kako bi odigrao "Halo, halo, ovdje Radio Zagreb". Uz to, igra i u KunstTeatru u predstavi "Ti si prvi hrabar" redatelja Ivana Penovića, koja tematizira kvartovski život i odrastanje. I Toma za sebe kaže da je kvartovski dečko iz Novog Zagreba, koji je oduvijek volio visjeti s dečkima vani, na košarkaškom igralištu. Djetinjstvo je proveo u Trnskom, s roditeljima, glumcima Natašom Dorčić i Svenom Medvešekom, te mladim bratom Titom Emanuelom, također glumcem, i sestrom Rozom, studenticom produkcije.

- Živjeli smo u stanu od 35 četvornih metara, mama, tata, nas troje djece i pas. Uvijek

kažem - prevelika ljubav na premalo kvadrata. Nakon razvoda mojih roditelja preselili smo se s mamom u Siget i tamo lijepo živjeli. No, prošle sam se godine ponovno vratio u taj naš stari stan koji je fantastičan, ali ipak ga želim urediti. Nikako, doduše, da se uhvatim posla jer me čekaju dvije najzahtjevnije stvari: uređenje kupaonice i kuhinje. Krenem zvat majstore pa svakog čekam tjedan dana pa se ne pojavi... Svi su mi pričali da je to tako, a sad sam se i sam uvjerio u to - govori Toma Medvešek. Ne iznenađuje što teško pronalazi vrijeme za dizajnerske intervencije jer gotovo da ga i nema kod kuće, a i kad je doma, ►

TRAPERICE REPLAY, MAJICA ZARA, TENISICE PRIVATNO VLASNIŠTVO

KOSULJA REPLAY, MAJICA ZARA

onda se teško odvaja od kompjutorskih igrica. No, daleko je on stereotipnog gejmera, jer ima, kaže, previše energije. Zato svakodnevno odlazi u teretanu (ubaci i poneki odlazak u saunu), a slobodno i sunčano proljetno vrijeme najradije koristi za odlazak u prirodu i planinarenje. Ne čudi, stoga, što je u dobroj fizičkoj formi, a i glavno prijevozno sredstvo mu je bicikl. Auto mu to i ne može biti, iako zna voziti, sve dok ne odradi autoškolu i položi vozački ispit.

To moram pod hitno riješiti. Upisao sam već jednom autoškolu, ali sam je prekinuo kad sam dobio prvu ulogu u predstavi "Sokratova smrt" Nenada Glavana na drugoj godini Akademije. Tako se tješim da sam zbog posla odustao od vozačkog. Tata me naučio voziti na njegovom gruntu u okolici Zagreba, čak sam vozio u dvije serije, u filmu, u reklamama. Jednom sam na snimanju imao i nesreću, kad sam gumom prešao preko noge kolegi. Nije mu ništa bilo, ali osjećao sam se baš loše i bilo mi je jako neugodno. Tijekom studija mi je bilo neizvedivo ići na sate vožnje jer sam po cijele dane bio na Akademiji. Sad mi je mimiji period i posloženiji raspored pa će biti prilike i za to - govori Toma, koji je odrastao u glumačkom svijetu, ali kao klinac nije maštao o tome da to postane i njegov život. Toma je, naime, završio Elektrotehničku školu, koju je s prijateljima u šali zvao zagrebačka XXI. gimnazija. Školu nije shvaćao ozbiljno i, kaže, tek sad uvida koliko je bio blesav i što se nije prihvatio posla tad kada je trebao. Njega i prijatelje tada su zanimalo samo igrice, košarka i nogomet, no po nečemu je ipak bio drukčiji od dečki iz svog razreda (djevojaka nije bilo, od 900 učenika u školi imali su sve skupa 10 učenica) - išao je na dramsko učilište u ZKM. Na to ga je potaknula mama krajem osnovne škole, a dramsku su već pohađali i njegovi mlađi brat i sestra.

- Moj brat je uzeo cijelog konja što se tiče glume i ja sam se na neki način osjećao nepotrebnim u tom smislu. Ali ipak je ta dramska ostavila neki trag, odgajala me i pripremala iako sam je tada shvaćao ležerno, sportski - govori Toma. No, kad je došlo vrijeme za upis na Akademiju - prestravio se.

- Bio sam okružen hipertalentiranim ljudima koji grizu, ja nisam bio takav. Razgovarao sam s mnogo glumaca, stekao dojam da je to jako uzvišeno zanimanje kojem nisam dorastao. Imao sam osjećaj da nikad neću postići to što su oni postigli. Smatrao sam da to nije za mene. Zato sam tu prvu godinu nakon završetka srednje pauzirao, nisam išao na prijemni ispit, ali vrlo brzo sam shvatio da se ne osjećam dobro ne radeći ništa. Nešto mi se u glavi okrenulo i počeo sam se pripremati, a onda iz prve i upisao Akademiju - kaže zagrebački glumac. Ne zna je li mu u cijeloj priči pomoglo ili odmoglo to što su mu roditelji poznati glumci. Bilo je, naravno, zločestih komentara, ali Toma prilično skromno kaže da je moglo toga biti i puno više. Njegova dječačka iskre-

U tridesetima želim veliku ljubav. Trenutačno nemam pojma kako bih opisao svoj ljubavni status, što se događa i kako će ispasti, ali lijepo mi je, ne mogu se požaliti

nost - koju ima i danas - nepretencioznost i predanost radu, vrlo brzo su mu donijeli prijateljstva na Akademiji i uvažavanje kolega. Kod glume ga, kaže, doduše "pika" to što nije na čistu s time želi li biti javna osoba. Najradije bi, kaže, nosio šiltericu i da ga nitko ništa ne pita, nego da samo radi svoj posao, ali zna da tako stvari ne funkcioniraju i da smo premala sredina da bi mogao ostati nepoznat.

Unatoč toj skromnosti, Toma se na Glorijinom snimanju pokazao kao pravi profesionalac pred fotoaparatom Rajne Raguž. Sve je odradio i više nego školski - i to s osmijehom na licu - a nemiran i zaigran kakav je, pokazao je i koliko je spretn. Radio

je zvijezde, salto, pa i stoj (na jednoj ruci!). Ostatak mu je to, kaže, svakodnevnih boravaka na školskom igralištu, a jedno vrijeme mu je bio fora i breakdance, kad je isprobavao različite plesne figure. Ne bi se, kaže, proslavio pjevajući poput svog prijatelja i kolege Lovre Jurage koji je lani pobijedio u showu "Zvijezde pjevaju", ali bi, da mu se pruži prilika, rado sudjelovao u "Plesu sa zvijezdama".

Za sebe kaže da je imao puno sreće u životu. Na trećoj godini studija zaredali su mu se razni kazališni angažmani u &TD-u, ZKM-u, u seriji "Dar Mar"... Vrlo brzo je i postao stipendist ZKM-a, gdje se i zaposlio dan nakon što je lani diplomirao na

Akademiji dramske umjetnosti. Stalni radni odnos donosi mu mir i osjećaj sigurnosti, a ekipa u kazalištu mu je fantastična. Pravi je užitek slušati mladog čovjeka koji se toliko veseli odlasku na radno mjesto kao što je to Toma, kojeg je nakon Glorijinog snimanja čekala predstava u matičnom kazalištu. Profesionalno ispunjen, u godinama koje slijeđe želi još samo jedno.

- U tridesetima želim veliku ljubav. Trenutačno nemam pojma kako bih opisao svoj ljubavni status, što se događa i kako će ispasti, ali lijepo mi je, ne mogu se požaliti - rekao je Toma Medvešek i na svojem biciklu odjurio na predstavu. ■